

Kritéria hodnocení maturitní zkoušky z Fyziky

Hodnocení bude vycházet z posouzení **dvou hlavních částí** zkoušky, a to:

1. **Znalost teoretického tématu:** Hloubka porozumění, správnost, struktura a použití terminologie.
2. **Řešení praktického příkladu:** Správnost postupu, výpočtů a interpretace výsledku.

stupeň	klasifikace	Charakteristika (co musí student splnit)
1	výborně	Teorie: Student projevuje hluboké a komplexní porozumění tématu. Prezentuje informace přesně, logicky a strukturovaně . Pohotově a správně používá fyzikální terminologii. Samostatně propojuje poznatky a uvádí relevantní příklady z praxe. Reaguje s výjimečnou jistotou a správností na doplňující otázky. Příklad: Řešení je zcela správné , provedené efektivně a s přehledem . Jasná a fyzikálně správná interpretace výsledku.
2	chvalitebně	Teorie: Student projevuje pevné a ucelené porozumění tématu. Prezentace je věcně správná , s minimálními (nebo žádnými) drobnými nepřesnostmi, které nemění podstatu . Struktura je dobrá. Správně používá terminologii. Dokáže propojit poznatky. Reaguje správně na doplňující otázky, s menšími zaváháními. Příklad: Řešení je správné , postup je logický. Případné drobné chyby ve výpočtu neovlivní zásadně výsledek ani pochopení principu. Správná interpretace výsledku.
3	dobře	Teorie: Student projevuje základní porozumění tématu. Prezentace je přijatelná , obsahuje pouze menší faktické chyby nebo neúplnosti, které však nejsou klíčové . Struktura je místy slabší. Občasné nepřesnosti v terminologii. Potřebuje častější podněty/nápovědu k propojení poznatků. Na doplňující otázky reaguje s obtížemi, ale s pomocí dokáže odpovědět správně. Příklad: Řešení obsahuje podstatné chyby v postupu nebo výpočtech, ale student chápe princip řešení. Interpretace výsledku je srozumitelná , byť ne zcela přesná.
4	dostatečně	Teorie: Student projevuje minimální a fragmentární porozumění tématu. Prezentace je povrchní a obsahuje zásadní chyby nebo mezery v klíčových částech. Terminologie je často nesprávná . Dokáže reprodukovat jen některé fakta, ale nechápe souvislosti . I přes značnou pomoc zkoušejícího má velké potíže s doplňujícími otázkami. Příklad: Student zná pouze některé části postupu, ale nedokáže je správně aplikovat nebo je řešení provedeno nesprávným principem , nicméně vykazuje minimální snahu o řešení .
5	nedostatečně	Teorie: Student neprokázal pochopení tématu ani jeho základů. Prezentace je chaotická , obsahuje mnoho hrubých chyb a neúplností. Nereaguje správně ani na základní doplňující otázky. Příklad: Student se o řešení příkladu nepokusil nebo je řešení zcela nesprávné a neproazuje žádné pochopení zadaného úkolu.

Zásady pro klasifikaci

- **Váha kritérií:** Obě části – **Teorie i Příklad** – mají **zásadní váhu**. Selhání v jedné z nich automaticky snižuje celkové hodnocení minimálně o jeden stupeň. Bez úspěšného zvládnutí **obou částí** nelze dosáhnout stupně *Výborně* nebo *Velmi dobře*.
- **Aktivní komunikace:** Schopnost **odpovědět na doplňující otázky** a obhájit svá tvrzení je klíčová pro *Výborně* a *Velmi dobře*.
- **Použití pomůcek:** Pokud student použije povolené pomůcky (např. tabulky, kalkulačka) **efektivně a správně**, bude to pozitivně zohledněno.
- **Odmítnutí:** Student, který se odmítne k jedné z částí vyjádřit, bude hodnocen stupněm *Nedostatečně*.